

grammer ere blevne udvekslede, da de forfællelige Sendinger ere blevne sendte med de regelmæssige Dampskibe, saa at Breve have været tilstrækkelige. Det vil være vanskeligt allerede nu at kunne paavise noget endeligt Resultat, men haaber jeg med Tiden at kunne vise, at min Sendelse ikke har været forgæves ved, at Eksporten af Fisk Nar for Nar vil fremvise bedre Resultater, hvad Prisene angaar.

4. Under mit Ophold i London var jeg indbudt til at overvære en Konference i „British National Fisheries Protection Association“, hvortil vare mødte befuldmægtigede fra England og Skotland. Blandt de mange Spørgsmaal, som vare under Behandling, skal jeg kun omtale, hvad der nærmest kan være af Interesse for Danmark. Det første paa Dagsordenen var fremmede Inspektionsfiskes, som man mente, uberettigede Omgreb paa engelske Fisserfiske, saavel i Nordsjøen som under Island, og blev det enstemmigt vedtaget at andrage den engelske Regering om at sende engelske Inspektionsfiske til de respektive Steder for at beskytte engelske Interesser. En meget nøje Behandling fik Sagen om en Lov mod Salg og Blandbringen af Undermaalsfisk, der som bekendt slet ikke eksisterer i England, skønt der har været talt og agiteret derved i 23 Aar. Nu har man imidlertid rigtig faaet Djæne op for den hensynsløse Ødelæggelse af smaa næsten uspiselige Rødspætter og deraf følgende Mangel paa stor Fisk, og forhaabentlig vil man ogsaa i England, som i Danmark, i Belgien og Frankrig, ved Lov søge at forhindre, at Nordsjøfiskeriet helt ødelægges for vore Efterkommere. Særlig er det Gladfiskene, som Ødelæggelsen gaar ud over, da de ere meget stationære — og da det jo er de dyreste Fiskeorter —, Tunger, Righvar og Rødspætter, som det gaar ud over, vilde det jo være heldigt, om en saadan Lov kom i Stand snarest muligt. Man blev da ogsaa enig om at anmode den engelske Regering om at faa en saadan Lov i Stand hurtigst muligt.

Medfølgende 2 Skrivelser ere fra Cheferne paa Inspektionsfiskene, som i Sæsonen 1895 have været stationerede ved Island og Sjællands Vestkyst. Ved jævnlig at komme til Grimsby og Hull kunde jeg holde mig à jour med de engelske Fisserfiskes Bevægelser paa de respektive Steder og derved give de respektive Chefer nyttige Oplysninger.

Der er i det sidste Aar foregaaet en stor Omvæltning i det engelske Trawlfiskeri, Bomtrawlet er blevet afløst af et saakaldet Skovltrawl.

En dansk Mand, som er oplært ved det engelske Trawlfiskeri, har konstrueret et Trawl, som i Stedet for at skulle holdes aabent ved en svær Bom, holdes aabent ved 2 med Særn belastede Træflader, som staa opret i Vandet, fastgjort til Skibet ved Staaltraadstange, og ved Stibets Fart skære ud fra hinanden, og paa den Maade holde Nettet aabent. Det ny Trawl spreder 80 Fod i Stedet for det ældre kun spredte 50 Fod og fanger Fisk, som gaar indtil 10 Fod over Habbunden, imod tidligere 4 Fod, Bommens Højde over Habbunden, hvorved det ny Trawl altsaa har en meget større Fiskeevne.

Det ny Trawl har fuldstændig fortrængt Bomtrawlet hos Damptrawlerne i Grimsby og Hull, og selv i Belgien og Tyskland har man begyndt at indføre det. Det hives betydeligt hurtigere ind end Bomtrawlet, hvilket er af Bigtighed at vide for Inspektionsfiskene, men har jeg givet vedkommende Underretning derom.

Til Slutning skal jeg endnu bemærke de virksomste Midler til at opnaa de bedste Resultater for vor Fiskeeksport til England:

Bedre Sortering og Indpakningen saa meget lig den engelske som muligt.

Den Fisk, som skal opstækres, maa opstækres saaledes, som det passer sig for det engelske Marked, og vaskes meget omhyggeligt før den pakkes.

Hurtigere Forsendelse med tidssvarende Dampskibe med afkølede Rum og Ankomst til England, at Fisken kan være i Markedet tidligt om Morgen.

Kjøbenhavn, 30te Januar 1896.

Udødsbødigt

A. Sølling.